

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/222/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013201692
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Kokolevská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1013201692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Soni Langovej a Mgr. Mariána Degmu v právnej veci žalobcu: R.. M. H., bytom Ž. H. Č.. XXXX/X, XXX XX L., zastúpeného advokátom JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., advokátska kancelária, M.R.Štefánika 1822, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-67/2013 zo dňa 25.07.2013 spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. 83 zo dňa 17.04.2013, jednomyselne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-67/2013 zo dňa 25.07.2013 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. b), c), d) Občianskeho súdneho poriadku a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania za právne zastúpenie v sume 870,98 € a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu v zákonom určenej lehote sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-67/2013 z 25.07.2013, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra SR č. 83 zo dňa 17.04.2013, na základe ktorého bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky.

Žalobca tvrdí, že uvedenými rozhodnutiami správnych orgánov bol poškodený na svojich právach, keďže tieto nemali oporu v zákonných ustanoveniach, ktorými by bolo preukázané, že spáchal zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti. Správne konanie považuje za účelovo zamerané voči jeho osobe pre nehody s nadriadeným vyplývajúcich z existencie jeho dlžôb voči rôznym osobám, najmä Sociálnemu fondu OZP pri OR PZ Ružomberok a absencie povolenia „kupónu“ na vedenie služobných motorových vozidiel. Uviedol, že dané rozhodnutie vychádza z dôkazu zabezpečeného použitím agenta, ktorého tvrdenie je ničím nepodloženým tvrdením, voči príslušníkovi Policajného zboru (PZ). Za svojvôľu správneho orgánu považuje tvrdenie, že v konaní o prepustení policajta sa prezumpcia nevinu neuplatňuje. Žalobca poukázal aj na obsah výpovedí svedkov v trestnom konaní č. 1T 79/2013 vedenom na Okresnom súde v Ružomberku, ktoré svedčia v jeho prospech. Namieta aj procesné pochybenia, pretože nebol oboznámený so zložením osobitnej komisie a rozhodnutie bolo vydané bez podpisu ministra vnútra SR, čo podľa neho zakladá nulitu rozhodnutí.

Žalobca na nariadenom pojednávaní založil krátkou cestou do spisu fotokópiu rozsudku Krajského súdu Žilina, č.k. 2To/ 118/2013 - 320 zo dňa 12.03.2014, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T 79/2013 - 289 zo dňa 09.10.2013, ktorým bol žalobca ako obžalovaný uznaný vinným z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa s vymeraným trestom a bol oslobodený spod obžaloby.

Na základe uvedených skutočností žiada napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie ako aj priznať mu náhradu trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zaslanom súdu dňa 04.11.2013 zotrval na svojich doterajších rozhodnutiach v celom rozsahu. Potvrdil, že žalobcu prepustil zo služobného pomeru z dôvodu, že tento naplnil podmienky ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. Uviedol, že skutkový stav zadokumentoval z vlastného šetrenia a tieto použil ako dôkazy (napr. hlásenie SKIS MV SR ÚIS OIS Stred ČVS: SKIS-36/oiss-V-2013 zo dňa 01.3.2013, zápisnica z výsluchu žalobcu a svedka I.. O..M., fotokópia zápisnice z výsluchu agenta F..K.. (ďalej len agent), doslovný písomný prepis jeho rozhovoru so žalobcom voľne preloženým z angličtiny, záznam zo služby hliadky PZ č.p. ORPZ-RK-OPP4-3-145/2013 s lístkom o kontrole osoby, ako aj ďalšie záznamy o disciplinárnych opatreniach a odmenách, záznamy z vykonaných pohovorov, vlastnoručne spísaný zoznam podlžností, záznamy o oboznámení žalobcu s internými predpismi). Na základe týchto dôkazov a tiež s poukazom na čl. 1 ods. 1 písm. d) N MV SR č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru mal za preukázané, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko konal úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na vlastný prospech. I napriek nesúhlasu odborového orgánu, ktorý návrh na prepustenie žalobcu považoval za predčasný a odporučil iba dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby. Žalovaný však považoval dôkazy za preukazujúce naplnenie skutkovej podstaty pre použitie ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. Žalobcu s návrhom a dôkazmi riadne oboznámil dňa 02.04.2013, ktorý s nimi nesúhlasil, avšak námietky nepredložil. Personálny rozkaz bol vydaný v zákonom stanovenej lehote (§ 192 ods. 4) a nepovažujúc rozklad za dôvodný ho žalovaný potvrdil.

K účelovo zameranému konaniu (existencia dlžôb, absencia povolenia k vedeniu SMV) žalovaný uviedol, že žalobca nebol prepustený zo služobného pomeru preto, že má dlhy a popísané negatívne javy medzi žalobcom a jeho nadriadeným neboli v konaní preukázané. Táto skutočnosť bola uvedená v napadnutom rozhodnutí iba z dôvodu zhodnotenia služobnej činnosti a osoby žalobcu. Poznamenal však, že zadližený policajt nedáva záruku, že nebude ovplyvniteľný a že si nebude aj do budúcnosti zvyšovať dlhy, čím by bola ohrozená aj jeho nestrannosť a spoľahlivosť. Aj tieto skutočnosti považuje za dôvod, prečo ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Na námietku žalobcu, že v čase podania návrhu na jeho prepustenie nebol oboznámený so zložením poradnej komisie ministra a že nebolo vlastnoručne podpísané napadnuté rozhodnutie žalovaný uviedol, že odborový orgán je iba poradným orgánom ministra, jeho názor nie je pre neho záväzným a originál napadnutého rozhodnutia je súčasťou osobného spisu, pričom prepúšťanej osobe sa doručí iba odpis rozhodnutia o prepustení aj rozhodnutia o rozklade, na ktorom je otláčená pečiatka so štátnym znakom a ostatnými náležitosťami podľa § 266 ods. 3 cit. zákona. Žiadal žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo na nariadenom pojednávaní a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach (§ 247 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 249 ods. 2).

Predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z..

Z administratívneho spisu súd zistil, že žalobca postupujúc podľa inštruktaže č.p.: ORP-RK-OPP4-2-091/2013 zo dňa 21.02.2013 vykonával dňa 22.02.2013 v čase od 20,00 hod. do 06,00 hod. riadne plánovanú hliadkovú službu ako veliteľ hliadky spoločne s členom hliadky - vodičom M. I.Ž.. O..M.. (ďalej aj hliadka). V čase od 21,00 hod. do 23,00 hod. hliadka vykonávala dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky v obci Liptovská Osada v smere na Donovaly pri odstavnej ploche pred čerpacou stanicou Petrolka, odklon vozidiel nákladnej automobilovej dopravy nad 10 metrov dĺžky. Z výpovede agenta vyplýva, že v čase okolo 21.30 hod. žalobca zastavil nákladné motorové vozidlo zn. Avia, ktoré šoféroval a po istej komunikácii v angličtine si žalobca od neho prevzal finančnú hotovosť vo výške 30 € (za to, že jazdil bez bezpečnostného pásu), k uvedenej sume nevypísal a nevydal diely pokutových blokov (A a B) a vodičovi dal pokyn rukou, aby odišiel. Žalobca prevzatú sumu nezapísal do hliadkovej knižky ani nevykázal v žiadnych iných služobných pomôckach. K výzve na opis žalobcu agent uviedol, že s ním „jednal jeden človek a ten mal uniformu...bol to človek bielej pleti, strednej postavy, okolo 40 rokov, mal výrazne veľké oči...“. Do administratívneho spisu je založená listina označená ako „doslovný písomný prepis rozhovoru agenta s neznámym policajtom“ z obsahu ktorého vyplýva útržkovité vyjadrenie o pokute vo výške 60 € resp. o hodnote 30. Zo zápisnice o výsluchu svedka (ORPZ-RK-VO-205-018/2013 zo dňa 06.03.2013) I.. O..M.. zo dňa 06.03.2013 vyplýva, že si nepamätá, že by bolo zastavené v konkrétnom čase aj vozidlo zn. Avia, ktoré viedol cudzinec, pretože v tú noc mali zastavených viacerých cudzincov na rôznych motorových vozidlách. Uviedol, že pokiaľ by veliteľ hliadky (žalobca) v danom čase ukladal blokovú pokutu, tak by si to všimol, nakoľko by veliteľ išiel do vozidla vypísať blokovú pokutu a urobiť o tom záznam do hliadkovej knihy, avšak nič také nezaregistroval.

Zo zápisnice o výsluchu žalobcu (ORPZ-RK-VO-205-018/2013 zo dňa 19.03.2013) okrem iného vyplýva, že uvedené vozidlo ani vodiča si nepamätá a pokiaľ nevykonal v danej veci záznam ani nevydal blokovú pokutu, potom ju ani neuložil.

Podľa ust. § 189 písm. c/ zák. č. 73/1998 Z. z., služobný pomer sa končí prepustením.

Podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa ust. § 193 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z., policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Podľa ust. § 238 ods. 1až 4 zák. č. 73/1998 Z. z., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. (2) Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. (3) Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. (4) Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa ust. § 241 ods. 1, 2, 3 zák. č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom. (2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. (3) V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Podľa ust. § 247a zák. č. 73/1998 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem výkonu rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 238 ods. 2 zákona dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov o organizácii, listiny, veci a obhliadka. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že sú v ňom zakotvené dôkazy iba príkladmo. Preto orgánom žalovaného predmetné ustanovenie nebráni vykonať aj ďalšie dôkazy v záujme náležitého objasnenia skutkového stavu veci, t. j. aj konfrontáciu. Hodnotenie dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov nemôže byť ľubovoľné. Podľa názoru krajského súdu môže správny orgán pristúpiť k hodnoteniu dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov len potom, ak vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. To platí aj pre odvolací správny orgán, keďže v zmysle ustálenej judikatúry správneho súdnictva je jednoznačne zastávaný právny názor, že prvostupňové a druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok.

Krajský súd v Bratislave sa po oboznámení s obsahom administratívneho spisu plne stotožnil s názorom žalobcu, že v danom prípade nebolo jednoznačne preukázané, že by žalobca bol prítomný na konaní, ktoré sa mu kladie za vinu. Rozhovor (doslovne preložený), na ktorý poukazuje žalovaný vôbec neidentifikuje predmet pokuty ani skutočne inkasovanú sumu a nie je jasné ani, či bola pokuta registrovaná vypísaním bloku alebo nie. Z administratívneho spisu súd nemohol identifikovať žalobcu zo žiadneho záznamu tam uvedeného, keďže takáto identifikácia úplne v spise absentuje. V spise nie sú založené obrazovo-zvukové záznamy a napriek tvrdeniu agenta, že žalobca by mal byť tou osobou, nebola vykonaná ani konfrontácia resp. iný presvedčivý dôkaz, že žalobca je tou osobou, ktorej by sa dané konanie týkalo. Ani z úvahy žalovaného ďalej nevyplyva, prečo účastníkov rozhovoru nekonfrontovali alebo nezabezpečili inak dôkazy (evidencia bankoviek). Z uvedeného dôvodu krajský súd nemôže jednoznačne potvrdiť záver žalovaného, že žalobca sa zúčastnil vyššie uvedeného protiprávneho konania.

Krajský súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nepostačujúce na posúdenie veci, spisový materiál tiež nie je postačujúci na identifikáciu žalobcu a z úvahy žalovaného to tiež jednoznačne nevyplyva. Takto potom žalovaný nepreukázal žalobcovi, že svojim protiprávnym konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a za splnenia druhej podmienky, že by jeho ponechanie v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Je treba uviesť, že neobstojí ani tvrdenie žalobcu vo veci povinného uplatnenia zásady prezumpcie nevinu, pretože v danom prípade sa žalovaný neriadil ustanoveniami Trestného poriadku. Rovnako je treba prisvedčiť správnosti postupu žalovaného podľa § 266 ods. 3 cit. a treba uviesť, že odborový orgán je iba poradným orgánom ministra, jeho názor nie je pre neho záväzným a originál napadnutého rozhodnutia je súčasťou osobného spisu, pričom prepúšťanej osobe sa doručuje iba odpis rozhodnutia o prepustení aj rozhodnutia o rozklade, ktoré sa overuje príslušnou odtlačenou pečiatkou so štátnym znakom a ostatnými zákonnými náležitosťami.

Keďže žalovaný nepostupoval vyššie uvedeným smerom, súd rozhodol tak ako to uviedol vo výroku tohto rozhodnutia.

V ďalšom konaní žalovaný doplní dokazovanie v naznačenom smere, najmä odstráni vytýkané rozpory a nejasnosti v skutkových zisteniach, pričom je viazaný právnym názorom krajského súdu (§ 250j ods. 7 OSP).

Súd priznal úspešnému žalobcovi trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia 09. 09. 2103 (§ 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov(d'alje cit. vyhlášky) 130,16 € a režijný paušál vo výške 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) + 20% DPH;
2. podanie žaloby 19.09.2013 (§11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) 130,16 € a režijný paušál vo výške 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) + 20 DPH;
3. účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 24.04.2015 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vo výške 139,83 € (§ 11 ods. 4 v spojení s 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) + 20% DPH.

Podľa § 15 písm. a/ v spojení s § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a so zákonom č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, najvyšší súd priznal žalobcovi náhradu cestovných výdavkov právneho zástupcu za cestu na pojednávanie z DK do Bratislavy a späť, náhrada za spotrebované pohonné látky

- základná náhrada za použitie motorového vozidla $6,9/100\text{km} = 34,5/1,229\text{€/l}=42,40\text{€} + 0,183 \times 500=91,50\text{€}$.

Podľa § 15 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. najvyšší súd priznal žalobcovi náhradu za stratu času právneho zástupcu za cestu z DK do Bratislavy a späť dňa 24.04.2015 za 12 polhodín vo výške 13,98 €, celkom 167,76 + 20% DPH .

Spolu trovy právneho zastúpenia = 870,98 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.